

Prof. dr *Violeta Beširević*

PROF. DR DUŠAN KITIĆ (1955–2019)

Draga gospođo Kitić,
uvaženi članovi porodice profesora Kitića,
uvaženi prijatelji profesora Kitića,
poštovane kolegice i kolege,

Verujem da je svima nama koji smo se danas okupili još uvek teško da prihvatimo bolnu istinu da nas je zauvek napustio naš uvaženi profesor, kolega i prijatelj Dušan Kitić. Naš Dušan Kitić koji je 2010. godine, kada se iz Francuske vratio u Srbiju i došao da radi na našem fakultetu, sa sobom doneo duh slavni francuskih intelektualaca i pomalo zaboravljene manire jednog džentlmena, po čemu se isticao i razlikovao od mnogih ne samo na Fakultetu već i u tada, a pogotovo sada, moralno i intelektualno posrnuloj Srbiji.

Otišao je iznenada kada nam je bio neizmerno potreban: studentima i kolegama, prijateljima, a naravno najviše njegovoj porodici. Dušan je otišao, ali nam je ostavio svoja dela koja ni tokom vremena ne mogu izbledeti, već nas mogu samo uvek i iznova podsećati na to kako izgleda jedan akademski život vredan poštovanja. Dušanov ceo radni vek nije bio samo izuzetan u razmerama jedne Srbije, bio je izuzetan u razmerama svetske akademske zajednice.

Studirao je gde i većina nas, na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Na istom fakultetu je započeo i karijeru – prvo kao asistent, a potom i docent, na jednom od najzahtevnijih pravnih predmeta – Međunarodnom privatnom pravu. Na tom fakultetu je magistrirao 1984. i doktorirao 1987. godine sa temama iz oblasti međunarodnog privatnog prava.

Život ga je, kao i mnoge od nas, odveo izvan Srbije onda kada je država zahtevala od nas da postanemo podanici a ne građani. Od 1993. do 2009. godine, dakle punih šesnaest godina, predavao je na jednom od najprestižnijih pravnih fakulteta u Francuskoj – Pravnom fakultetu Univerzi-

Govor održan na komemorativnom skupu 2. oktobra 2019. godine na Pravnom fakultetu Univerziteta Union u Beogradu.

teta u Poatjeu. Znajući da je intelekt bez stalnog usavršavanja ništa drugo do neznanje, Dušan je osvojio i najviši akademski vrh u Francuskoj – stekao je habilitaciju za rukovođenje istraživanjima u oblasti pravnih nauka na Pravnom fakultetu Univerziteta u Poatjeu.

Osim u Poatjeu, bio je profesor po pozivu i na pravnim fakultetima u Tuluzu i Avru u Francuskoj, Friburu u Švajcarskoj i na Pravnom fakultetu u Bejrutu.

Delima koje je ostavio nećemo se vraćati samo mi, njegovi savremenici, već i generacije koje tek dolaze. Pre svih, udžbeniku *Međunarodno privatno pravo*, objavljenom u Francuskoj u dva izdanja, poslednje je objavljeno prošle godine. Time se Dušan upisao u retke profesore sa ovih prostora čiji se udžbenici koriste u inostranstvu. Udžbenik obuhvata četiri teme međunarodnog privatnog prava, prema koncepciji koju tradicionalno prihvata francuska doktrina: sukob zakona, sukob nadležnosti, državljanstvo i prava stranaca. U recenzijama inostranih kolega ističe se da je reč o odličnom metodološkom pristupu koji nudi jasan pristup disciplini međunarodnog privatnog prava. Istu takvu preciznost, jasnost i metodološku posvećenost Dušan je sledio i kada je pisao udžbenik međunarodnog privatnog prava na srpskom jeziku, koji je doživeo tri izdanja.

Vraćaćemo se i njegovim monografijama, objavljenim takođe u Francuskoj: *Pravni aspekti privatizacije i stranih investicija u zemljama centralne i istočne Evrope* i *Građanski zakonik Ruske Federacije*, koju je objavio sa još dvoje kolega iz Francuske. Tu su i ne manje značajne monografije na srpskom jeziku: *Pravni položaj stranaca* i *Ostvarivanje zakonskog izdržavanja u inostranstvu*, koja je ujedno i njegova objavljena doktorska disertacija.

Naš kolega Dušan Kitić bio je autor brojnih članaka i poglavlja objavljenih u međunarodnim zbornicima. Pre svih, treba istaći njegov članak „Litispedencija u međunarodnom privatnom pravu Evropske unije“, objavljen 2013. godine u časopisu *Pravni zapisi*, kojim je za čitaoce u Srbiji otvorio gotovo potpuno nepoznatu temu, i poglavlje „Harmonizacija međunarodnog stečajnog prava u Evropi“, objavljeno 1992. godine u zborniku *Odgovori pravnih sistema na strane uticaje* u izdanju Švajcarskog instituta za uporedno pravo.

Dušan je bio učesnik velikog broja međunarodnih konferencija i simpozijuma, održanim u prestižnim akademskim institucijama u zemlji i inostranstvu, uključujući one održane u Francuskoj, Ruskoj Federaciji, Švajcarskoj i Holandiji. Posebnu krunu u njegovom akademskom radu

čini uloga glavnog i odgovornog urednika časopisa *Pravni zapisi*, koju je obavljao poslednje dve godine.

Kao prodekanica za nastavu bila sam u prilici da komuniciram sa njim sve vreme opake bolesti koja ga je odnela. I tada je, u meri u kojoj je bolest dozvoljavala, svoj posao univerzitetskog profesora obavljao savestno i sa puno entuzijazma, jer je voleo studente, što se, iako bi se to očekivalo, ipak ne sreće kod svih koji se ovim pozivom bave. I studenti su voleli njega. U danima njegove bolesti nisu prestajali da me pitaju: „Kako je profesor Kitić?“, „Hoće li se opraviti?“, „Kad će nam ponovo doći?“ Samo nekoliko dana pred njegov nepovratni odlazak, Dušan je uspeo da pregleda pismeni rad jedne studentkinje, a život je hteo da to baš bude rad koji je zaslužio ocenu 10. Tako se Dušan i od profesorske karijere rastao na način koji može da mu donese samo smiraj.

Draga gospođo Kitić, uvaženi članovi porodice profesora Kitića, uvaženi prijatelji profesora Kitića, poštovane kolegice i kolege, iza Dušana Kitića ostala je akademska praznina koja se teško može prevazići. O veličini te praznine govori njegova personalna bibliografija koju ovde prilažem.

PERSONALNA BIBILOGRAFIJA PROF. DR DUŠANA KITIĆA

MONOGRAFIJE

1. *Ostvarivanje zakonskog izdržavanja u inostranstvu*, Beograd, Naučna knjiga, 1989.
2. *Pravni položaj stranaca*, Beograd, Nomos, 1991.
3. *Aspects juridiques de la privatisation et des investissements étrangers dans les pays d'Europe central et orientale*, Paris, Presses universitaires de France, 1995.
4. *Code civil de la Fédération de Russie*, sa Catherine Krief-Semitko, Legeais Raymond, Paris, LGDJ, 2005.

UDŽBENICI

5. *Droit international privé*, Paris, Ellipses, 2003.
6. *Međunarodno privatno pravo*, Beograd, Pravni fakultet Univerziteta Union, Službeni glasnik, 2016.
7. *Međunarodno privatno pravo*, 2. izd. Beograd, Pravni fakultet Univerziteta Union, Službeni glasnik, 2017.
8. *Droit international privé*, 2e éd. Paris, Ellipses, 2018.
9. *Međunarodno privatno pravo*, 3. izd. Beograd, Pravni fakultet Univerziteta Union, Službeni glasnik, 2019.

POGLAVLJA U ZBORNICIMA

10. „Pravo stranaca na sticanje svojine i drugih stvarnih prava na nekretninama: analiza uporednog zakonodavstva“ u: Dragoslav Đekić (ur.), *Prava na nepokretnim stvarima* Beograd, Savez udruženja pravnika Jugoslavije, 1987, str. 141–152.
11. „Kolizione norme za ugovorne odnose prema ZMPP i ZOO“ u: Slobodan Perović (ur.), Dragoslav Đekić (ur.), *Zakon o obligacionim odnosima:1978–1988*, Beograd, Savez udruženja pravnika SR Srbije, 1988, str. 519–529.
12. „Poslovanje u slobodnoj zoni: Pravni položaj stranih lica“ u: Dragutin Šoškić (ur.), Dragan Kostić, *Studija o uslovima poslovanja Slobodne zone „Beograd“*, Beograd, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, 1991, str. 145–176.
13. „Harmonisation du droit international privé de la faillite en Europe“ u: *Perméabilité des ordres juridiques: rapports présentés à l'occasion du colloque-anniversaire de l'Institut suisse de droit comparé*, Publications de l'Institut suisse de droit comparé, Zürich, Schulthess, 1992, str. 343–354.
14. „La Cour Internationale d'Arbitrage de la Chambre de Commerce Internationale: le contrôle des sentences arbitrales“ u: Dominique Breillat (ur.), E. C. Coppens (ur.), *Les Cours internationales: actes du Colloque organisé à Nimègue le 29–31 Mai 2000*, Nijmegen, Katholieke Universiteit, 2002, str. 33–47.
15. „Le rôle de l'arbitrage international dans le rapprochement des ordres juridiques,“ u: *Les nouveaux territoires du droit et leur impact sur l'enseignement et la recherche: Colloque Poitiers-Montréal, 12 et 13 décembre 2002*, Collection de la Faculté de droit et des sciences sociales, Montréal: Université de Montréal; Poitiers: Université de Poitiers, 2004, str. 165–174.

ČLANCI

16. „Merodavno pravo za statusne odnose međunarodnih pravnih lica“, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, 1986, br. 6, str. 666–675.
17. „Prava stranaca na sticanje svojine i drugih stvarnih prava na nepokretnostima: analiza uporednog zakonodavstva“, *Pravni život*, 1987, br. 12, str. 1387–1398.
18. „Kolizione norme za ugovorne odnose prema ZMPP i ZOO“, *Pravni život*, 1989, br. 2/3, str. 581–594.
19. „Pravni položaj stranih radnika prema zakonodavstvu zapadnoevropskih zemalja i SAD“, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, 1990, br. 4, str. 476–490.
20. „Problemi međunarodne zaštite autorskih prava stranaca“, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, 1990, br. 5, str. 591–604.
21. „Davanje koncesija stranim investitorima“, *Sudska praksa*, 1991, br. 7, str. 66–72.
22. „Nova zakonska rešenja o pravima stranih lica na nepokretnostima u Jugoslaviji“, *Pravni život*, 1991, br. 1/2, str. 137–152.
23. „Harmonizacija propisa o kretanju i boravku stranaca u okviru Evropske ekonomske zajednice“, *Pravni život*, 1991, br. 5/7, str. 803–812.

24. „La litispendance en droit international privé européen“, *Pravni zapisi*, 2013, br. 1, str. 62–86.
25. „Deset godina izlaženja“ [časopisa *Pravni zapisi*], sa Slobodan Vukadinović, *Pravni zapisi*, 2019, br. 1, str. 5–6.

OSTALI RADOVI

26. *Problem kvalifikacije u ugovorima o pravnoj pomoći Jugoslavije i drugih država*, seminarski rad, Beograd, 1979.
27. „Sukob zakona“ kod statusnih odnosa međunarodnih pravnih lica: (pravo koje se primenjuje na status međunarodnih pravnih lica kao subjekata međunarodnih privatnopravnih odnosa), magistarska teza, Beograd, 1983. V, 132 lista.
28. *Schwerpunkte einer Koordinierung des Versicherungsvertragsrechts in der Europäischen Gemeinschaft*, Hübner, prikaz članka iz Zeitschrift für die gesamte Versicherungswissenschaft, 1982/2, str. 221–256, objavljen u *Osiguranje*, br. 1, 1983.
29. *Ostvarivanje zakonskog izdržavanja u inostranstvu*, doktorska disertacija, Beograd: 1986.
30. *Entree, séjour et établissement des étrangers en Yougoslavie*, referat na međunarodnom simpozijumu jugoslovenskog Udruženja za uporedno pravo i Međunarodnog udruženja za pravne nauke, Pravni fakultet u Beogradu, 1989, 20 listova.
31. *La condition des étrangers et sa place dans le système juridique*, izlaganje na konferenciji bez štampanja, Fribourg, Faculté de droit, 1991, 15 listova.
32. *Nouvelles formes juridiques de coopération économique en Europe de l'Est*, Faculte de droit de l'Universite de Fribourg, 1992, 16 listova.
33. *Méthodes de privatisation dans les pays d'Europe centrale et orientale et leur impact sur les investissements étrangers*, Poitiers, predavanje po pozivu sa međunarodnog naučnog skupa štampano u celini, 1994, 21 lista.
34. *Administrativno pravni položaj stranaca* u: Dušan Kitić *et al.*, *Pojedina prava stranaca: projekat „Savremeni pravni položaj stranaca“*, Beograd, Centar za međunarodne studije, 1990, 96 listova.
35. *Pojedina prava stranaca: projekat „Savremeni pravni položaj stranaca“*, sa Miloradom Ročkomanovićem, Majom Stanivuković, Beograd, Centar za međunarodne studije, 1990, 240 listova.
36. „Pravo stranaca na intelektualnu svojinu“ u: Dušan Kitić *et al.*, (ur.), *Pojedina prava stranaca: projekat „Savremeni pravni položaj stranaca“* Beograd: Centar za međunarodne studije, 1990, 65 listova.
37. „Posebni oblici stranih ulaganja“ u: *Ugovori u međunarodnoj trgovini*, Beograd, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, 1991, 30 listova.
38. *La responsabilité civile en matière de cirque en droit international privé*, Paris/Poitiers, Centre d'études sur la coopération juridique internationale (CECOJI), 2001, 13 listova.

Doc. dr *Slobodan Vukadinović*

PROFESOR DR DUŠAN KITIĆ

Poštovani članovi porodice profesora Kitića, drage kolegice i kolege,

Profesora Dušana Kitića upoznao sam 2010. godine, kada je došao na naš fakultet kao redovni profesor i počeo da predaje nekoliko predmeta. Na osnovnim studijama predavao je: Međunarodno privatno pravo, Međunarodno privredno pravo, Arbitražno pravo i Obligaciono pravo; na master studijama: Privredno pravo EU, a na doktorskim studijama je učestvovao u izvođenju nastave na predmetu Teorija privatnog prava. Sa profesorom Kitićem sam imao priliku i zadovoljstvo da se bliže upoznam radeći na časopisu *Pravni zapisi*, jer smo obojica od osnivanja bili uključeni u rad redakcije.

Od 2017. godine, kada je profesor Kitić izabran za glavnog i odgovornog urednika, naša saradnja postala je svakodnevna i neposredna. Kao ozbiljan i predan čovek, koji je svoje poslovne obaveze obavljao bez odlaganja i po najvišim standardima, profesor Kitić je posvećeno i sa vizijom vodio časopis. Uz uvažavanje svih zasluga koje su u osnivanju i utemeljenju pravila kvaliteta časopisa ostvarili njegovi prethodni urednici, profesor Vladimir Vodinić i profesor Zoran Ivošević, profesor Kitić je ta postignuća cenio i poštovao, ali i unapredio. Tako je za vreme dok je bio urednik časopis redovno izlazio, na njegovim stranicama su se mogli čitati radovi uvaženih autora iz zemlje i inostranstva, a sve to zajedno omogućilo je da časopis *Pravni zapisi* 2018. godine dobije višu kategorizaciju kao vodeći časopis nacionalnog značaja (M51), što je profesor Kitić postavio kao svoj glavni zadatak kada je prihvatio da ga uređuje. Osim toga, profesor je izradom Pravilnika uveo visoke standarde u rad Uredništva i način postupanja sa člancima, a sve to da bi pre svega ispunio zahtev anonimnosti, na čemu je posebno insistirao. Profesora nikada nije interesovalo ni ko je autor niti gde on radi, već je čitao šta je napisano. Želeo je da odlučivanje bude demokratsko i nije kao glavni urednik nametao svoje mišljenje. Podsticao je članove Uredništva da se rukovode argumentima, a ne imenima.

Govor održan na komemorativnom skupu 2. oktobra 2019. godine na Pravnom fakultetu Univerziteta Union u Beogradu.

Zato je prošle godine uveo pravilo da se prilikom odlučivanja o objavljuvanju uklone ne samo imena autora rukopisa već i imena recenzenata, kako bi se razmatrali samo argumenti iz recenzija i donosile osnovane odluke. Smatrao je da je to jedino ispravno i pravično. Imao je izuzetan osećaj za pravdu i pravičnost.

Pod njegovim rukovodstvom časopis je izlazio na vreme i obeležio prvi jubilej redovnog izlaženja. Zajedno smo pisali predgovor povodom desete godine izlaženja časopisa. Bio je veoma zadovoljan što smo pomenuli sve koji su doprineli razvoju fakultetskog časopisa i bio je ponosan što je broj objavljen i odštampan na vreme. To je jula meseca ove godine bio poslednji put da sam preko telefona čuo glas profesora Kitića.

Profesor Kitić je bio principijelan čovek koga je odlikovala akademska čestitost. Od kada je izabran za glavnog urednika, nije više želeo da objavljuje svoje radove u časopisu čiji je urednik. Tako je odlučio iako su radovi koje je do tada objavljivao često citirani i u inostranstvu od strane više evropskih profesora prava, što se naročito odnosi na članak koji je 2013. godine u *Pravnim zapisima* objavio na francuskom jeziku o litispenciji u međunarodnom privatnom pravu Evropske unije.

Postignuća profesora Dušana Kitića nisu samo akademska i naučna, ona su i ljudska. Bio je pošten čovek, koji je istinski bio slobodan i nezavisan. Čovek koji je u svaku obavezu ulazio sa osećanjem odgovornosti, jasnim kriterijumima i načinom rada. Iz neposrednog rada sa profesorom Kitićem stekao sam utisak da je prema sebi bio zahtevan, a blag prema drugima. Bio je čovek od integriteta. Nije se laktao za funkcije. Kada je po drugi put predložen za dekana, a potom i za prorektora Univerziteta, te funkcije nije prihvatio.

Ponašanjem i odnosom prema kolegama bio je pravi primer univerzitetskog profesora i uzor mladima. Odlikovale su ga sve lepe ljudske osobine koje se i očekuju od univerzitetskog profesora. Bio je odmeren, uljudan čovek, uvek konstruktivnih predloga. Nije žalio truda da nauči mlađe kolege i prenese im znanje. Bio je sjajan pedagog, pun razumevanja za svakog studenta, pokazujući svoju ljudsku širinu. Uvažavao je mlađe kolege, verovao u njih i odnosio se prema njima kao prema sebi ravnima. Nije se stedeo, već se nesebično davao i pravnoj nauci i studentima.

Sve što je profesor Dušan Kitić postigao razlog je što se njegovo ime ceni i poštuje ne samo na ovom fakultetu i u srpskoj akademskoj zajednici već i daleko izvan granica naše zemlje. Bila je izuzetna čast učiti od profesora Kitića i privilegija raditi sa njim. Kada neko posveti sebe pravu i odabere pravo kao svoj put, to znači da je odabrao da u svom profesionalnom životu sledi najviše vrednosti: pravdu, poštenje, istinu, moral. Ali profesor Kitić nije ove vrednosti sledio samo u svom profesionalnom životu već i

u svom ličnom odnosu prema kolegama, a taj odnos bio je podržavajući i ohrabrujući. Bio je pravedan i dostojanstven čovek, istovremeno neposredan i otvoren. Profesora Kitića ćemo pamtiti kao vrsnog stručnjaka i predanog profesora koji je na najbolji način uradio sve što se uraditi moglo. Osim po znanju i ostvarenim rezultatima, profesora Kitića ćemo pamtiti i po ljudskim kvalitetima kao zanimljivog, dobrog, mudrog, odmerenog i nenametljivog čoveka, koji je uvek, pa i u najtežim trenucima, ostajao dostojanstven. Svojim životom pokazao nam je koliko je važno da negujemo i čuvamo najvrednije ljudske osobine, kako onda kada nas život nagrađuje društvenim priznanjima tako i onda kada nam ne ide najbolje. Takvi ljudi i kada nas fizički napuste nisu sasvim otišli, oni su još dugo, dugo sa nama jer su nam toliko toga dobrog i plemenitog dali i iza sebe ostavili.

Profesor Kitić je otišao rano, ali je za života uradio mnogo. Za njim ostaju njegova dela i međunarodni ugled univerzitetskog profesora i cennjenog arbitra. Svojim predanim radom profesor Kitić je ostavio zapis u sećanju svih nas koji smo ga poznavali i imali sreće da sa njim radimo, ostavio je zapis u indeksima hiljada studenata, zapis u mnogim knjigama i časopisima, zapis u srpskoj i francuskoj pravnoj nauci i svoj lični uređivački zapis u *Pravnim zapisima*. Neka je večna slava i veliko hvala profesoru Dušanu Kitiću za sve što je učinio.

Dr Đorđe D. Sibinović

U SPOMEN NA DUŠANA KITIĆA

Student sam generacije Pravnog fakulteta u Beogradu koja je upisala fakultet 1982. i diplomirala u roku, 1986. godine. Nije više nikakva tajna da su osamdesete godine prošlog veka označile „Periklovo doba“ jednog vremena, kulture, društvenog ustrojstva, svega onoga što bi svaki čovek poželeo za sebe u svom i svakom istorijskom vremenu. Za nostalgiju su potrebne godine, sećanje jače od zaborava i nedostatak vrednosti u danima njenog oživljavanja. Najmanje je naša iščezla mladost razlog da ne vidimo ono što nam nedostaje dok žalimo za njom.

U jesen 1985. godine započeli smo studije završne godine Pravnog fakulteta. Sasvim iznenada saznali smo da je sve ono što smo savladali, prošli, položili, osvajali kao veštinu učenja, ali i kao dokaz izdržljivosti izlaganju naporima sticanja znanja radi promene ponašanja, tek neznatna stilska vežba u odnosu na ono što nas očekuje na četvrtoj godini: građansko procesno i međunarodno privatno pravo! Srpski i matematika! Međunarodno privatno pravo, „ispit“, jer mi nismo imali doživljaj predmeta naučne obrade, naučne discipline, specifičnog metoda, mi smo imali samo „ispite“, bio je prvi „ispit“ sa tri udžbenika. Ako smo do tada razumeli metodologiju „opšteg i posebnog“ dela, tri udžbenika „strašnog“ predmeta razbilo je sve studentske klišee razumevanja „obavezne ispitne materije“ prema obavezi razumevanja i sticanja znanja iz veoma složene i zahtevne grane prava. Pogubili smo se. Završni čin pretvaranja „žute kuće“ u „kuću strave i užasa“ bio je susret sa strogim i poslovično namrgođenim profesorom na „legitimnoj distanci“ – Milanom Pakom.

Sa ovog mesta znam da je to bio onaj dramski trenutak u priči od kojeg se otvara neočekivani kanal raspleta prema srećnom kraju. Sa poslednjeg sprata sišli su među „očajnike“, vrlo slični nama po mladosti, sasvim dovoljni za uzornost po izgledu i ponašanju, i previše ubedljivi za nadu da „nije sve izgubljeno“ – Gašo Knežević i Dušan Kitić!

Govor održan na komemorativnom skupu 2. oktobra 2019. godine na Pravnom fakultetu Univerziteta Union u Beogradu.

Radovali smo im se kao roditeljima u groznici malih boginja, otvorenih usta primali njihove strpljive, razumljive i tačne odgovore na milion naših izbezumljenih pitanja o tačkama vezivanja, koliziji i merodavnom pravu. Odgovarali su mirno i svakim gestom svrstavali su se na „našu stranu“, zadržavajući dostojanstvo sa kojeg su i dalje bili beskonačno daleko od nas. Vežbali su nas na mentorskim grupama i činili da trenuci provedeni sa njima prevagnu kao motivacija izdržljivosti.

Dušan Kitić, tada asistent, nije znao, kao što smo svi mi, i njegovo vreme, bili dužni da na osnovu onoga što smo videli i čuli, morali znati, da on ide u susret jednoj neukaljanjoj karijeri univerzitetskog profesora, bez mrlje i skandala, bez senke i rezerve, karijeri iz koje za generacije mladih pravnika ostaju kalemi znanja, učenja, dostojanstva i upornosti uzrastanja jednog pristojnog asistenta u jednog blagog i pravičnog dekana.

Svako od nas u životu ima samo jednog pravog i istinskog neprijatelja. Strah! A strah u život studenata završne godine pravnog fakulteta nije dolazio iz *ranvoa o duziem de gre*, nije stanovao u tri udžbenika, nije izlazio iz debelih zidova Bauhauusa, kao i uvek pre i posle toga, dolazio je od ljudi koji su bili bezbedni samo u strahu onih kojima se obraćaju. Strah nije mogao ni da nestane uz pomoć svega opisanog. Strah naše generacije nestao je uz pomoć ljudi među kojima veoma značajno mesto pripada Dušanu Kitiću, čoveku koji je svojim držanjem, karakterom i ljudskošću oterao naš strah. Pravne norme se menjaju, znanje je varljivo, i ono najraskošnije znanje prava, a oni koji te oslobode straha ostaju u večnom životu. Dušan Kitić je moju generaciju i mene lično oslobodio najvećeg straha studiranja. Više od toga nije moguće između ljudi.

Neka mu je večna slava i hvala.